

надання тендерних пропозицій, але частіше вони надають пропозиції із свідомо завищеними цінами або заниженими якісними показниками. Заздалегідь визначений таким чином переможець торгів потім розраховується з учасниками змови часткою одержаного прибутку у прямій (грошові кошти) чи непрямій (субпідряди, взаєморозрахунки) формі.

Наведені вище правопорушення при здійсненні державних закупівель суттєво знижують ефективність використання державних коштів. Слід сподіватися, що впровадження електронних закупівель в Україні, яке очікується після вступу в дію нового закону про публічні закупівлі у 2016 р., сприятиме скороченню корупційних зловживань у цій сфері. Також слід рекомендувати запровадження передового західного досвіду в сфері державних закупівель, зокрема, щодо підвищення відповідальності за змови серед всіх учасників торгів.

Використані джерела

1. Закон України “Про засади запобігання і протидії корупції” від 07.04.2011 р. № 3206-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3206-17>.
2. Закон України “Про публічні закупівлі” від 25 грудня 2015 р. № 922-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/922-19>.
3. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. Звіти щодо аналізу функціонування системи державних закупівель [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Zviti>.
4. Іванов О. В. Щодо подолання корупції у сфері державних закупівель в Україні. Аналітична записка [Електронний ресурс] / О. В. Іванов ; Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України. Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1486>.
5. Словник іншомовних слів / за ред. О. С. Мельничука. – К. : Головна редакція “Українська радянська енциклопедія” (УРЕ), 1974. – 776 с.
6. Декларація Організації об’єднаних націй про боротьбу з корупцією і хабарництвом у міжнародних комерційних операціях від 16 грудня 1996 р. // Міжнародні правові акти та законодавство окремих країн про корупцію / упоряд. : М. І. Камлик та ін. – К. : Школяр, 1999. – 480 с.

Джараєва А.А. – студентка юридичного факультету;
Рибальченко Л.В. – кандидат юридичних наук, доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ ЯК ЗАГРОЗА ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ КРАЇНИ

Протягом останнього десятиліття в Україні відбулися кардинальні зміни в соціальній, політичній та економічній сферах життя. Під тиском принципово нових тенденцій і явищ у соціально-економічному та політичному середовищі збільшується чисельність трудових мігрантів.

Зростаючі обсяги трудової міграції, призводять до дисбалансу між попитом і пропозицією на робочу силу на локальних, регіональних та національному ринках праці, а також суттєво впливають на подальший розвиток суспільства.

Останнім часом в Україні все більше загострюються політичні та соціально-економічні проблеми. Участь країни у неоголошеній війні у східних регіонах активізує чинники впливу на збільшення масштабів трудової міграції. У зонах військових дій склалися вкрай несприятливі умови для життя і майбутнього розвитку як регіону так і суспільства в цілому. Такий стан, безробіття, зруйновані помешкання, відсутність необхідних засобів для існування, призвели до неймовірного збільшення обсягів трудової міграції.

Здійснення економічних реформ та євроінтеграційний курс країни вимагає ефективного використання всього потенціалу країни. Темпи економічного та соціального розвитку залежать від раціонального розміщення продуктивних сил та ефективного використання робочої сили у територіальному розрізі.

Економічна безпека країни є важливою складовою системи національної безпеки, що формує захист національних інтересів, забезпечує стійкий соціально-економічний розвиток в країні, формує механізм протидії внутрішнім та зовнішнім загрозам, сприяє підвищенню рівня життя населення та розвитку системи міжнародної економічної взаємозалежності.

Міграція зумовлена відсутністю перспектив і можливостей швидкого зростання та покращення стандарту життя. Додаткові труднощі з вирішенням щоденних проблем стають поштовхом покинути рідну країну. На міграційні процеси основний вплив має рівень економічного розвитку країни, а особливо явище конвергенції, тобто вирівнювання як рівня життя, так і рівня цін в різних країнах. Подібним чином представляється співвідношення зарплат між Україною та європейськими країнами.

Хвиля міграції українців до Польщі з 1990 до 2000 рр. зростає на 2,5%, з 2000 до 2010 рр. майже на 4%, а з 2010 до 2020 (прогноз) рр. майже на 50%. За прогнозами Державного комітету статистики України у 2020 році міграція українців до Польщі буде становити 57,2%, що є дуже високим показником і має негативний вплив на вітчизняну економіку.

Якщо українці не вирішать повернутися, наша економіка зазнає збитків, тому що не лише не поверне собі витрат на їх освіту, але й не буде мати відповідних працівників. Виїжджають у більшості кваліфіковані працівники, дуже часто з вищою освітою. Це негативно впливає на український ринок зайнятості.

Високий рівень безробіття, а також можливість заробити більше грошей за однакові зусилля спричиняють еміграцію перш за все мобільних осіб, підприємницьких та освічених, які в Україні також мали шанс знайти роботу. Одним із наслідків масового виїзду на легальну роботу в країнах ЄС є те, що в Україні недостатньо працівників в основних професіях. Дуже бажано для нашої економіки, щоб емігранти повернулися на батьківщину.

Таким чином, для розвитку вітчизняної економіки, актуальним є

питання врегулювання міграційних процесів шляхом стимулювання повернення своїх співвітчизників, формування належної законодавчої бази для розвитку інтелектуального потенціалу в Україні.

За результатами дослідження виявлення чинників та особливостей міграційного руху населення, є пропозиція про необхідність запропонувати Уряду України розробити заходи щодо повернення мігрантів на батьківщину шляхом підвищення рівня зарплати, створення високоякісних робочих місць, створення умов для повернення науковців та обдарованої молоді, які хочуть повернутися в країну і вкладати кошти в економіку, з відповідними умовами та фінансовими гарантіями, підвищення рівня якості життя населення, що позитивно вплине на економічний розвиток України.

Використані джерела

1. Michał Siudak, "Ukraińska geopolityka" Wybór tekstów źródłowych, Polskie Towarzystwo Polityki Zagranicznej, Częstochowa 2017, ss. 190.
2. Міністерство соціальної політики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://msp.gov.ua>
3. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Захарчук М. М. – студент;
науковий керівник **Махницький О.В.** –
старший викладач кафедри економічної та
інформаційної безпеки безпеки

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ НАРКОТИЧНИХ РЕЧОВИН ЧЕРЕЗ СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ

Соціальні мережі у просторах сучасного суспільства також обумовлені тим, що мережі перетворилися на своєрідний глобальний координаційний центр соціальних зв'язків, оскільки вони здатні компенсувати не тільки нормативний вакуум, а й регулювати комунікативні процеси у віртуальному просторі, що є особливою властивістю сучасного рівня розвитку системи соціальних комунікацій. Проблема розгляду соціальних мереж, як конструктора соціального середовища сучасного суспільства актуалізує дослідження змісту функціональних можливостей комунікації з використанням соціальних мереж, характеру та вимог до спілкування в умовах нового соціального середовища. Сьогодні широкої популярності набуває мережева комунікація, зокрема, соціальні мережі. Останні виступають інструментом, за допомогою якого велика кількість користувачів глобальної мережі отримує додаткові можливості у спілкуванні та поширенні інформації різного соціально-культурного значення. Проблемна ситуація пояснюється виникненням протиріч між швидким поширенням спілкування у мережевому просторі та рівнем науково-теоретичного узагальнення соціологічних проявів їх впливу на суспільні зв'язки, формуванням мережевої культури, процесами самоорганізації мережевих спільнот і